

Sygn. akt VII U 1277/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 grudnia 2018 r.

w Warszawie

sprawy W. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania W. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 17 września 2018 roku, znak: (...)

- oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony W. M. w dniu 28 września 2018 r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 17 września 2018 roku, znak: (...), odmawiającej mu emerytury pomostowej i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do wymienionego świadczenia.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że na dzień złożenia wniosku o emeryturę pomostową spełnił ustawowe przesłanki wynikające z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych (odwołanie k. 3 – 4 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 19 października 2018 r. wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podniósł, że odwołujący nie spełnił warunku o którym mowa w art. 4 pkt 2, 6 i 7 ustawy o emeryturach pomostowych. W ocenie organu rentowego odwołujący udowodnił 13 lat, 10 miesięcy i 3 dni okresów pracy w warunkach szczególnych. ZUS nie uwzględnił natomiast jako okresu pracy w szczególnych warunkach okresu od 1 lipca 1991 r. do 30 września 2010 r. dokumentowanego świadectwem wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 30 września 2010 r. wystawionym przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., ponieważ dokument ten zawiera braki formalne, tj. pracodawca nie podał charakteru pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji rozporządzenia a ponadto powołał się na zarządzenie resortowe. Ponadto jak wynika ze złożonego przez ubezpieczonego wniosku, pozostaje on nadal w zatrudnieniu – jest pracownikiem firmy (...) Spółka Jawna (odpowiedź na odwołanie k. 5 – 5 verte a.s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. M. urodzony w dniu (...), od dnia 1 lipca 2011 r. jest nadal zatrudniony w firmie (...) Spółka Jawna (bezsporne, a nadto dowód: umowa o pracę k. 7 akt emerytalnych, wniosek o emeryturę pomostową k. 1 - 2 akt emerytalnych, wiadomość e-mail z dnia 28 listopada 2018 r. k. 12 a.s.).

Odwołujący poprzednio był zatrudniony w okresie od 18 sierpnia 1975 r. do 22 kwietnia 1978 i od 5 maja 1980 do 30 czerwca 1991 r. w Kombinacie (...) (świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach k. 5 akt emerytalnych).

W okresie od 1 lipca 1991 r. do dnia 30 września 2010 r. W. M. pracował w (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. na stanowisku spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy (świadcstwo pracy k. 4 akt emerytalnych).

Ubezpieczony w dniu 17 sierpnia 2018 r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wnioski o emeryturę pomostową wraz z informacją dotyczącą okresów składkowych i nieskładkowych (wniosek o emeryturę pomostową, k. 1 - 3 akt emerytalnych).

Na podstawie dowodów uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania organ rentowy przyjął za udowodnione okresy nieskładkowe w wymiarze 10 miesięcy i 9 dni oraz okresy składkowe w wymiarze 34 lat, 2 miesięcy i 21 dni, tj. łączny staż sumaryczny w wymiarze 35 lat, 1 miesiąc i 0 dni. Jednocześnie organ rentowy ustalił, że ubezpieczony nie udowodnił na dzień 1 stycznia 2009r. okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, wynoszącego co najmniej 15 lat oraz nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą. Zakład Ubezpieczeń Społecznych poinformował także, że do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w myśl art. 4 ustawy pomostowej nie zostały zaliczone okresy zatrudnienia: od 1 lipca 1991 r. do 30 grudnia 2008 r. oraz od 1 stycznia 2009 r. do 30 września 2010 r. ponieważ pracodawca nie potwierdził aby ubezpieczony wykonywał prace wymienione w załączniku nr 1 lub 2 ustawy o emeryturach pomostowych (decyzja z dnia 17 sierpnia 2018 r. k. 11 akt emerytalnych).

Wskazany stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych, które ocenił jako w pełni wiarygodne. Dokumenty były bowiem wiarygodne, korespondowały ze sobą oraz tworzyły spójny stan faktyczny. Co istotne, strony nie kwestionowały ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z tych dokumentów, należało uznać za mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie W. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 17 września 2018 roku, znak: (...) nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy zważyć, iż zgodnie z art. 148¹ § 1 kodeksu postępowania cywilnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 155 t.j., dalej: k.p.c.) sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Analizując treść złożonych przez strony dokumentów, w szczególności podniesione przez odwołującego zarzuty Sąd uznał, że okoliczności faktyczne nie były w sprawie sporne. Zważywszy na brak wniosków dowodowych wymagających wyznaczenia rozprawy w niniejszej sprawie, a także z uwagi na całokształt przytoczonych twierdzeń, zaistniały podstawy do uznania, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne (art. 148¹ § 1 k.p.c.), zwłaszcza, że żadna ze stron nie złożyła wniosku o jej przeprowadzenie (art. 148¹ § 3 k.p.c.). Spór nie dotyczył, zdaniem Sądu Okręgowego, faktów lecz prawa, co w konsekwencji pozwoliło na rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym.

Przechodząc do meritum wskazać należy, iż podstawę prawną żądania ubezpieczonego stanowią przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 237 poz. 1656). Ustawa ta ma charakter

przejściowy, ograniczając prawo do uzyskania świadczenia dla osób urodzonych po dniu 31 stycznia 1948r., które prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze rozpoczęły z dniem 1 stycznia 1999r. Celem tej ustawy jest ograniczenie kręgu uprawnionych do emerytury z powodu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze do mniejszej liczby sytuacji uzasadnionych rzeczywistą koniecznością przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w których oczekiwania osób, które rozpoczęły wykonywanie takiej pracy na starych zasadach, na wcześniejsze przejście na emeryturę, powinny zostać zaspokojone (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012r., II UK 164/11, OSNP 2013, nr 5-6, poz. 62 i z dnia 4 września 2012r., I UK 164/12, LEX nr 1284720).

Wskazany cel ustawy o emeryturach pomostowych realizują przepisy określające warunki nabycia prawa do przewidzianego w niej świadczenia, w tym art. 4 i art. 49. W myśl pierwszego z nich, prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
6. po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z powołanego unormowania wynika, że przy nabywaniu prawa do emerytury pomostowej na podstawie w/w przepisu uwzględnieniu podlegają przypadające przed dniem 1 stycznia 1999r. okresy pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej, jednakże dotyczy to wyłącznie sytuacji spełnienia przez ubezpieczonego wszystkich pozostałych przesłanek określonych w art. 4, które muszą wystąpić łącznie.

W rozpatrywanej sprawie bezsporne było, że W. M. na dzień złożenia wniosku o emeryturę pomostową, jak również w dacie wyrokowania, wciąż pozostawał w zatrudnieniu w (...) Spółka Jawna. Wobec tego nie została spełniona przesłanka z art. 4 pkt 7 ustawy o emeryturach pomostowych.

Okoliczność nierozwiązania stosunku pracy z ubezpieczonym i kontynuowania zatrudnienia została przyznana przez ubezpieczonego w wiadomości e-mail z dnia 28 listopada 2018 r. Ponadto w aktach rentowych nie znajduje się dokument świadczący, by z ubezpieczonym nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy. Wręcz przeciwnie, dokumenty potwierdzają to, co wskazywała strona odwołująca, a mianowicie kontynuację zatrudnienia.

Wobec powyższego, niezależnie od innych warunków określonych w art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, pozytywne rozstrzygnięcie i dokonanie zmiany zaskarżonej decyzji nie było możliwe. Zgodnie z brzmieniem cytowanego przepisu oraz w świetle jednolitego orzecznictwa „przesłanki nabycia prawa do emerytury na podstawie przepisów o emeryturach pomostowych muszą być spełnione łącznie. Oznacza to, że brak choćby jednego z tych warunków powoduje niemożność nabycia uprawnień emerytalnych” (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 26 kwietnia 2012r., sygn. akt III AUa 252/12).

Analizowane kontynuowanie przez ubezpieczonego zatrudnienia stanowi samodzielną i negatywną przesłankę dotyczącą możliwości przyznania mu prawa do emerytury pomostowej. Brak spełnienia tej przesłanki, niezależnie od tego, czy inne się ziściły, czyni niemożliwym uwzględnienie żądania ubezpieczonego w zakresie przyznania

wnioskowanego świadczenia, a ponadto czyni bezcelowym badanie spornej kwestii związanej z okresami pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze. Postępowanie dowodowe dotyczące tej okoliczności było zatem bezprzedmiotowe, bowiem jak wskazał Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 24 lutego 2016r. (sygn. akt III AUa 476/15), brak spełnienia jednej przesłanki zwalnia sąd od rozpatrywania pozostałych warunków przysługiwania prawa do świadczenia, ponieważ w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych sąd orzeka o prawie do konkretnego świadczenia (w tym wypadku o prawie do emerytury pomostowej), a nie o poszczególnych przesłankach ich przysługiwania. To oznacza, że sąd oddala odwołanie w przypadku niespełnienia chociażby jednego warunku przyznania świadczenia.

Podobne stanowisko wyraził również Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 6 grudnia 2013 r. (sygn. akt III AUa 524/13), w którym jednoznacznie wskazał, że sąd ubezpieczeń rozpoznający odwołanie od decyzji organu rentowego odmawiającej prawa do świadczenia rozstrzyga o prawie do konkretnego świadczenia, nie zaś o poszczególnych elementach składających się na to świadczenie. W sytuacji zatem, gdy ubezpieczony nie spełnia jednej przesłanki, brak jest podstaw do badania pozostałych przesłanek warunkujących prawo do emerytury.

Sąd Okręgowy zważył, że W. M. nadal pozostaje w stosunku pracy, który nie został z nim rozwiązany, zatem bezprzedmiotowe są rozważania w przedmiocie charakteru pracy wykonywanej przez niego u pracodawcy (...) Spółka z o.o. Niezależnie bowiem od dokonanej w tym zakresie oceny, oparta na niespornym ustaleniu wskazującym na nierozwiązanie stosunku pracy - jako nieodzownej przesłance warunkującej przyznanie prawa do emerytury pomostowej - zaskarżona decyzja jest uzasadniona. W uzupełnieniu należy dodać, że postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń ma charakter rozpoznawczy i kontrolny. Pierwsza właściwość skupia uwagę na samodzielnej ocenie przesłanek warunkujących prawo do świadczenia, druga koncentruje się na ocenie zasadności rozstrzygnięcia dokonanego przez organ rentowy. Ustalenie przez sąd, że ubezpieczony nie spełnia jednego z kumulatywnych warunków uzasadniających przyznanie emerytury, zwalnia go od badania pozostałych. W tym wypadku funkcja kontrolna postępowania ma charakter dominujący, co oznacza, że sąd nie ma obowiązku realizować powinności rozpoznawczych, gdyż te w ostatecznym rozrachunku nie doprowadzą i tak do przyznania ubezpieczonemu świadczenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2014 r., sygn. akt I UK 7/14; LEX nr 1511381).

Reasumując, w rozpoznawanej sprawie, według stanu na dzień wyrokowania, brak było podstaw do przyznania ubezpieczonemu emerytury pomostowej. Sąd Okręgowy ocenił zatem, że zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia 17 września 2018 roku, znak: (...) odpowiada prawu i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

(...)